

9/2/62

זכור
א. ג. קרסל
יוזף קרסל נסד
השליח

הר קרסל הנכבד

ידידי יקר, בלתי יכולתי להימנע מלכתוב לך
אייאלו פרטים רחוקים בלבד, הספיקת וכן את פרטים אחרים
המיוחדים לאינציקלופדיה הספיקת אתה מעב אור.

לידי יונתן (1930). קרסל שביא את, נא.
השכלה תלמודית, תלמוד וספר אחר באוניברסיטה.
עובד בעיתון - ה"דעות-אמיתיות" - החל מ-1952 ועד היום.

ביום שישי תלמוד (החל מ-1942) אלו שם אתה מרמז
בתלמוד שנים בתלמוד ובתלמוד, (בתלמוד-הנאמן קרסל)
סופרים על יחסי הנאמן שם בשלם הכרס.

שישי התלמוד שם ב-1942 (בציורא של שמואל השליח, אשר
השכלה על נאמן שור).
פוסק שנים בתלמוד-הנאמן וכן בתלמוד הספיקת על "נאמן"
הנאמן, מל-השליח ו"דעות-אמיתיות".

קרסל השליח הנאמן שלי - "שליח-אם ונאמן" - יצא לאר קרסל
באופן אם ונאמן ה-1958.

בתלמוד התלמוד הנאמן אני מביא לפרס את קרסל השליח השליח
שלי "הנאמן-דמ-הנאמן", הנאמן בשלם עריכת.

נאמן הנאמן את על קרסל הנאמן.

בברכה
י.א.מית.

28.2.62

לכבוד
מר ג. קרסל
תולנ.

מר קרסל הנכבד רב שלוםות,

עמך הסליחה על האחר, במתן תשובתי לגלויה שלך אלי מיום 12/2, שחל
בצטין של חופשה ומחלה כאחר, אשר מסנייהן במלצתי רק נתה.

אשתדל, להלן, להשיב לכל שאלותיך.

תאריך הלידה שלי 9.6.30 (התאריך העברי - י"ג סיוון תר"ץ).

לשאלה מתי והיכן התחלתי לפרסם קצת קשה לי לצנות כי נשחח הדבר ממני.
ברם, אם איני טועה פורסמו כמה סיפורים בספרים שלי לראשונה בעתון של תנועת
בני-עקביא (זרעית?) ב-1947. לאחר מכן (ב-1952) התחלתי לפרסם ב"הדרור" (שם
פורסם הסיפור הראשון שלי) וב"זמנים" (שם פורסם השיר הראשון). יותר מזה איני
זוכר.

למדתי בישיבות "עזרא" (בכפר שבא) "היכל התלמוד" (בתל-אביב) ובישיבת
חברון בירושלים. כן למדתי בבית"ס הוותיק ורוב ורוב מלחמת העצמאות סיימתי בית
ספר ערב תוכן וב"צ (1) גמסית בני-עקיבא).

שם מספחתי הקודם הוא ורהפטיג (אין כל קשר וקרבה ביני לבין שר הדתות).
אמנם אני יליד ירושלים ודור שלישי בארץ, אך אינני מסתייך יסירות למספחות
ירושלמיות ותיקות הואיל ואביו הוא יליד סבריה וכן אביו, סבו ובי"ב (הנמצא
הוא מפניסוק). באם אתה מוצי' גם אצל מספחות סבריות ותיקות הרי סבי היה הרוקח
של סבריה והיה ידוע בשם ר' משה אפטיקר. אב סבי היה המוכתר של סבריה והיה
ידוע בכינוי ר' אלתר מוכתר. שני אחיו של סבי, לייבל ושיע ורהפטיג היו מעורבים
בפרשת ביילי ואף נאסרו ונעונו ע"י הסורקים בגלל עזרה שנתנו למספחת אהרונסון.
(מפרטים אלה יכול אתה להבין כי עד לפני כמה שנים הייתי דתי, - לשם הדיוק
עד 1950, - וכי מסתייך אני למספחה דתית המסופפת עם המספחות פורוס, הייזלר,
זלץ, וקסלר ועוד).

בנסך ליריעות אחרונות הרי כיום אני מטפס בתפקיד כתב הספורט של העתון
בירושלים, תפקיד הרוקח אמנם מדחק רב משירה וספורת, אבל הספורט זהו הסייפא
שלי. נוסף לכך אני מפרסם מפעם לפעם רפורטז'ות שונות. אגב, התחלתי ביריעות
אחרונות עם מדור שבו קבוצ (החל מ-1953) שנקרא "גלויות מהביתה" ובו היו
קטעים על המתרחש בירושלים. במדור זה התפרסמו כ-4 שנים, מדי שבוע בשבוע, כן
היה לי בשעות מדור קבוצ בזמנים, (ז"ל) שנקרא "דמויות ירושלמיות" ב-1955 הייתי
בשליחות יריעות אחרונות בספורט, שם כיסתי את האולימפיאדה של סטודנטים.

אני סולט בשפות עברית, אידיש, אנגלית וספרדית (שפה זו למדתי בקורס
מיוחד לשליחים שנערך ע"י הסוכנות היהודית מטעם עמותי לצאת בשליחות-נוער
לארגנטינה). יד וחלק לי בכל הנסיונות להקים בירושלים תיאטרון ואף הייתי בין
מייסדי התיאטרון הירושלמי "מסך", (מיייתי המנהל הארגוני שלו ואף שיחקתי בכמה
מחזות שהגברו).

אגב, ביריעות אחרונות אני עובר על בסיס חופשי בעוד שעבודתי הקבועה
היא בלשכה הראשית של הקרן הקימת בירושלים, שם אני מטפס כנהגל המחלקה ליהסי
ציבור וקציני התנועות שלה (כמובן שאני מכיר את מרבית ספריו ונשכחם מהם אני
נעזר לעתים קרובות, כגון: קדות, דמויות, פירות ועוד).

תותי נתונה לך על תשומך לבך,

נכבד רב ונכבד

יחיאל אמיתי

גצל קרסל 143 / 1412 * 4 ARC S
אמית, יחיאל

הספריה הלאומית

24-15-02-06

AC-4166

ARC

NL151653

SHU

(142)

אמית, יחיאל